

op, er meget rammende for, at der er et grundlæggende problem i regeringens politik.

Derfor vil jeg godt spørge, om regeringen vil overveje, om det vil være en mulighed fremover at stille krav om, at man f.eks. skal afhjælpe de flygtningeproblemer, der også opstår omkring de her lande, for at kunne få dansk ulandsbistand, altså aktivt arbejde for at inddæmme flygtningeproblemer i de lande, der gives ulandsbistand til. Det må jo også være et berettiget krav, at de lande ikke er flygtningeproducerende, som mange af landene er i dag.

Formanden:

Jeg meddelte ved spørgetimens start, at der i dag er maksimum tre medspørgere, der kommer med til hver runde, og til dette hovedspørgsmål har jeg hr. Jens Rohde, fru Margrete Auken og hr. Jens Hald Madsen.

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Det, der specifikt bliver spurgt om fra hr. Peter Skaarups side, er, om vi vil overveje at stille krav om, at disse lande, vi giver bistand til, ikke producerer flygtninge.

Det, der jo er sagen i det område, som hr. Peter Skaarup omtaler, nemlig Zimbabwe – og jeg tror også, han tænker på Congo og også Uganda måske – er jo netop, at en krig i området skaber flygtninge, og langt de fleste flygtninge ser vi ikke skyggen af her i landet. Dem har man i de lande, det handler om.

Så jeg vil sige, at flygtningeproblemet tror jeg ikke er det, vi skal have størst fokus på, i hvert fald ikke her i landet, men vi skal se på, hvad der sker de steder.

Selvfølgelig er det sådan, at Danmark gang på gang må sige: Vi vil ikke acceptere, at der føres krig i de lande, eller at vi giver bistand til de lande, der fører krig. Det er jo også det, vi har gjort både i forhold til Zimbabwe og i Uganda, og det ser i øvrigt ud til, at der er ved at ske noget på området.

Peter Skaarup (DF):

Jamen der ser ud til at være noget på vej, der ser ud til at ske noget, siger ministeren.

Jeg må nok sige, at det er noget skuffende signaler, at der ikke kommer mere frem her, for det har jo været galt i lang tid. Vi har i årevis hørt om problemerne med, at Zimbabwe får penge ind den ene vej i ulandsbistand fra danske skatteydere og fra andre skatteydere fra andre lan-

de, og den anden vej bruger de så penge på at føre krig i Congo.

Kan ministeren ikke godt se, at der er et problem i, at man måske godt nok har to forskellige kasser, men i den sidste ende er det den samme kasse, nemlig Zimbabwes, som det handler om? Derfor er der et problem i, at vi tillader at give ulandsbistand til sådanne lande, der fører krig mod andre lande, som er med til at føre krig og medføre ødelæggelse i det område.

I stedet for at regeringen siger: Jamen vi skal give ulandsbistand til lande, der fører krig, lande, der ikke har demokratiske forhold, lande, der undertrykker menneskerettighederne, så vil jeg gerne have, at regeringen i stedet for sagde, at der er nogle gyldne regler, der skal opfyldes, for at vi giver ulandsbistand. Og det er, at man ikke må producere flygtninge, ikke må føre krig, ikke må lave atomvåben. Det burde være en selvfølge.

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil gentage, som jeg sagde fra starten, at når vi er i de her lande, hvor vi giver bistand, så er det, fordi der er problemer. Ellers var vi der ikke.

Derfor påpeger vi de problemer, der er, over for landene, og vi går også ind for at afhjælpe dem.

Der er jo to sider af den her sag. Den ene er, at hr. Peter Skaarup hele tiden nævner, at vi giver bistand til de her lande, og jeg vil gerne sige igen, at vi giver bistand til de mennesker, der har behov for den. Det er jo også det, der er tilfældet i Zimbabwe, og jeg vil gerne igen understrege, at det altså er penge til de mennesker, som lider bl.a. af aids, og derfor er det ikke penge, der går ned i Mugabes lommer.

Jeg synes, at man må diskutere: Hvem er det, vi gerne vil straffe, når vi trækker vores bistand ud? Er det Mugabe, eller er det de mennesker, der bor i det land, han nu altså styrer, og som lider under det?

Peter Skaarup (DF):

Det er jo helt klart at ved at signalere, at Danmark fortsat er i området, ved at sige, jamen vi giver fortsat skatte kroner hertil, så signalerer vi en eneste ting over for Zimbabwe og Mugabe, og det er accept. Signalet er: Fortsæt endelig, vi gør ikke noget reelt ved problemerne.

Dér synes jeg, der har været en slingrekurs også i regeringen, hvor det har været utrovær-